

[Lange.]

Lovforslagets Ordlyd er vanskeligt at overse. Man kan mene, at det kun vil komme til at dreje sig om rene Bagateller, men saaledes som Lovforslaget er affattet, kan det dog komme til at beløbe sig til ret store Summer, og jeg har den Opfattelse, at naar en Lov som denne skal administreres af Staten, kan det let medføre betydeligt større Udgifter end nødvendigt.

Den ærede Ordfører for Venstre (Degnbol) sagde, at det var et nyt Princip, der her blev indført. Hvis det ærede Medlem hentyder til, at de erhvervsdrivende gøres til Skatteopkrævere, er der i og for sig ikke Tale om noget nyt Princip; det er noget, som vi har været alt for meget inde paa gennem en hel Række af de Love, der er blevet gennemført i Rigsdagen i de senere Aar, men det er i alt Fald et Princip, som jeg ikke kan slutte mig til. Og hvis det er Meningen herigennem at lægge en Afgift paa de erhvervsdrivende, vil jeg heller ikke kunne slutte mig til Lovforslaget, da man efter min Mening ikke bør lægge særlige Skatter paa enkelte erhvervsdrivende eller enkelte Erhvervsgrene. Men Resultatet af Bestemmelserne vil ganske sikkert, hvis Lovforslaget gennemføres uændret, blive, at de erhvervsdrivende bliver Skatteopkrævere, medens det bliver Producenterne, der kommer til at betale Afgifterne. Det er givet, at for Andelseksportvirksomhedernes Vedkommende, som besørger en overordentlig stor Del af Æg-Udførselen, maa det blive saaledes, idet de Beløb, der ikke medgaar til Driften, ikke henlægges til Reserverne, men udbetales som et Overskud, og det er da naturligt, at de Afgifter, som man her paalægger Virksomhederne, tages af Overskuddet. Og saaledes som Konkurrencen er mellem Andelseksportvirksomhederne og de private Eksportører, vil de private Eksportører bære sig ad paa samme Maade; de vil ikke være i Stand til at betale disse Afgifter selv, og det vil derfor give sig Udslag i den Pris, de kan betale for Æggene. Jeg tror, at denne Sag kan løses paa en anden Maade, saaledes at det ikke bliver Staten, der skal administrere Loven. Jeg tror, det er naturligere at overlade Producenterne, Eksportørerne, Landboforeninger og Husmandsforeninger selv at løse denne Opgave, eventuelt med et Statstilskud — et Tilskud, som allerede tidligere er blevet givet.

Den højtærede Landbrugsminister har ved Lovforslagets Fremsættelse ifølge det stenografiske Referat udtalt, at Ægeksportørerne selv har ønsket disse Bestemmelser indført. Jeg vil gerne spørge den højtærede

Landbrugsminister, om det skal forstaas saaledes, at det er samtlige Eksportører, der har ønsket den her foreslaaede Ordning.

Jeg har intet imod den i Lovforslagets § 2 foreslaaede Ordning, men vil ogsaa angaaende denne rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. I § 2, 3die Stk., staar der, at Bøderne kan paalægges af Landbrugsministeren indenfor et Beløb af 2 000 Kr., og hvis man ikke bøjer sig for denne Afgørelse, kan man forlange Sagen undergivet Domstolens Afgørelse. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det er naturligt her at vedtætte denne Begrænsning, efter at vi har vedtaget Loven om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov, i hvis § 6 der staar, at saadanne foreskrevne Størstebeløb for Bøder bortfalder i den bestaaende Lovgivning. Naar om kort Tid en Lov, der fjerner den Slags Bestemmelser, træder i Kraft, er det da naturligt i et Lovforslag, der for Øjeblikket behandles paa Rigsdagen, at indføre den lige citerede Bestemmelse?

Efter at have fremført mine Betænkkeligheder overfor Lovforslagets Bestemmelser skal jeg erklære mig rede til en velvillig Udvalgsbehandling.

Hans Nielsen: Jeg kan give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning, hvad angaar Agitations- og Oplysningsarbejdet til Ægproduktionens Fremme. Æg er efterhaanden blevet en stor Udførselsartikel, og det gælder derfor om, at vi paa dette som paa andre Omraader bestræber os for at faa de bedste Varer frem paa Markedet. Hvad Paaligningen af Udgifterne angaar, sker den egentlig efter samme System, som vi hidtil har fulgt med Hensyn til Kontrollen, og for saa vidt er det ikke noget nyt System. Udgifterne bliver kun nok saa store i dette Tilfælde, men vil sikkert bære Frugt og saaledes være til Gavn ikke alene for Producenterne, men ogsaa for Eksportørerne. Eksportørerne har vel indset, at et saadant Oplysningsarbejde kunde have sin store Betydning, hvorfor de er gaaet med til at ville afholde Udgifterne.

Hvad Spørgsmaalet om Bødebestemmelserne angaar, forstaar jeg Bemærkningerne til § 2 saaledes, at det er Organisationerne, der har ønsket, at Landbrugsministeren kan ikende alle Bøder under 2 000 Kr., og hvis det er rigtigt, har jeg ikke noget at indvende herimod. Men da nu Sagen er bebudet henvist til et Udvalg, kan jeg slutte med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.